

Žalba koju su 5. veljače 2016. podnijeli Comunidad Autónoma de Galicia i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u spojenim predmetima T-463/13 i T-464/13, Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal protiv Komisije

(Predmet C-70/16 P)

(2016/C 118/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Comunidad Autónoma de Galicia i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, S.A. (Retegal) (zastupnici: F. J. García Martínez i B. Pérez Conde, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija i SES Astra

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- proglasi dopuštenima i osnovanima žalbene razloge navedene u žalbi.
- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 26. studenoga 2015., donesenu u spojenim predmetima T-463/13 i T-464/13.
- konačno odluči o tužbi za poništenje na način da prihvati zahtjeve koje je žalitelj iznio u prvostupanjskom postupku u odnosu na Odluku ⁽¹⁾ Komisije od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha).
- Europskoj komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u nedosljednosti izreke pobijane presude u odnosu na utvrđenje pogrešaka u spornoj odluci, navedenih u četvrtom tužbenom razlogu, kojima je Retegal indentificiran kao izravni korisnik nezakonite državne potpore i određen mu je iznos koji treba vratiti.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji ističu očitu pogrešku u pobijanoj presudi koja, s jedne strane, u izreci nije utvrdila pogreške sadržane u spornoj odluci (u njezinim točkama 193. i 194.) i navedene u tužbi, koje se odnose na posebnu situaciju Galicije i, s druge strane, izričito je kvalificirala i identificirala Retegal kao izravnog korisnika nezakonite državne potpore i odredila iznos koji treba vratiti. Iako pobijana presuda (u svojoj točki 153.) poništava pravnu obveznost te pogrešne kvalifikacije Retegala kao izravnog korisnika potpore (u točki 193.) i netočnog izračuna iznosa (u točki 194.) koji valja vratiti u skladu sa spornom odlukom (izreka), sa čime se žalitelji slažu, u izreci te presude nije navedeno takvo izričito priznanje, iako je podnesenom tužbom zahtijevano poništenje tih pogrešnih utvrđenja u spornoj odluci, koja su točno i uistinu proglašena pravno neobvezujućima, pa razlozi unutarnje dosljednosti između pravnih osnova i izreke te logični razlozi pravne sigurnosti (radi izbjegavanja daljnjih sukoba glede tumačenja dosega sporne odluke u fazi povrata, kao u predmetnom slučaju) zahtijevaju djelomično prihvatanje tužbe.

Drugi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog toga što je u pobijanoj presudi ocijenjeno da su ispunjeni uvjeti za kvalifikaciju predmetne djelatnosti kao državne potpore.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji zahtijevaju ukidanje presude jer smatraju da sadrži pogrešku koja se tiče prava, a koja se sastoji u tome da je Opći sud proveo nadzor koji ne zadovoljava kriterije utvrđene sudskom praksom za provjeru toga ispunjava li predmetno djelovanje javnih tijela Galicije sve uvjete koji omogućuju da ga se kvalificira kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Unatoč tomu što je Komisija tijekom postupka priznala da ne raspolaže s dovoljno vjerodostojnih i iscrpnih informacija o posebnoj situaciji Galicije, čime je potvrdila pogrešku u ocjeni koju su žalitelji istaknuli u tužbi, u pobijanoj je presudi pogrešno smatrano da predmetno postupanje Galicije nije povezano sa izvršavanjem ovlasti javnih tijela (nužno djelovanje javnih tijela zbog utvrđenog tržišnog nedostatka u zoni II. radi osiguranja toga da stanovništvo može nastaviti primati televizijski signal nakon prestanka emitiranja analognog signala), već da ima gospodarski karakter. Presuda sadrži taj zaključak jer Opći sud nije proveo nadzor materijalne točnosti činjenica na koje se poziva Komisija, osobito činjenice da digitalna mreža općinâ nije bila, niti jest, podobna za komercijalno iskorištavanje. Presuda također sadrži pogrešku jer potvrđuje Komisijinu pretpostavku da su se infrastrukturom za potporu mogle „pružiti druge usluge” različite od „usluge potpore DZT-u” unatoč tomu što takvo navodno komercijalno iskorištavanje nije materijalno ni pravno moguće.

Da je proveden potpuni nadzor konkretnih elemenata spora na način na koji to zahtijeva navedena sudska praksa, Opći sud ne bi došao do takvog zaključka jer infrastruktura koja je digitalizirana predmetnom intervencijom javnih tijela Galicije nije mogla niti može biti komercijalno iskorištavana ni s obzirom na njezine tehničke značajke (tek jedna stanica i jedna kućica), ni s obzirom na stupanj opreme (jedino oprema DZT), ni s obzirom na primjenjivo pravno uređenje (nacionalno pravilo koje lokalnim vlastima dopušta samo pružanje usluge prijenosa digitalnog zemaljskog signala bez novčane naknade), niti se, slijedom toga, može smatrati da mjera ulazi u područje primjene članka 107. stavka 1. UFEU-a.

Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava, a sastoji se u povredi obveze obrazlaganja presuda (članak 36. Statuta Suda Europske unije i članak 81. Poslovnika Općega suda) i članka 107. stavka 1. UFEU-a zbog pogrešne ocjene selektivnosti potpore u pobijanoj presudi.

U okviru ovog žalbenog razloga žalitelji ističu da, s obzirom na selektivnost koja se pripisuje predmetnoj mjeri, pobijana presuda (točka 85.) sadrži isti nedostatak obrazloženja i pogrešku u ocjeni kao i sporna odluka (točka 113.) jer je Opći sud, ne ulazeći u ispitivanje nedostatka i pogreške navedenih u tužbi i ne izražavajući jasno i neproturječno svoje rasuđivanje, samo potvrdio Komisijino stajalište o ovom pitanju te tako nije ispunio dužnost obrazlaganja presuda niti je proveo dužno ispitivanje usporedivosti nužno za ocjenu toga postoji li selektivnost potpore ili ne. Da Opći sud nije propustio provesti to nužno ispitivanje, on bi utvrdio da situacija općina u zoni II. u Galiciji i situacija ostalih „poduzetnika koji koriste druge tehnologije”, poput intervenijenta, ni s činjeničnog ni s pravnog gledišta nisu ni na koji način usporedive, s obzirom na to da ti ostali „poduzetnici” nisu pružali niti su imali obvezu ni namjeru (u uvjetima utvrđenima nacionalnim zakonodavstvom: „bez novčane naknade”) pružati usluge prijenosa digitalnog televizijskog signala stanovnicima zone II u Galiciji.

Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava u tumačenju članka 14. i 106. stavka 2. Protokola br. 26. o uslugama od općeg interesa UFEU-a i sudske prakse koja se odnosi na njih.

Ovaj žalbeni razlog podijeljen je na tri dijela u kojima se ističe povreda članka 14. i članka 106. stavka 2. Protokola 26. UFEU-u i sudske prakse koja se na njih odnosi, u mjeri u kojoj je Opći sud u svojoj presudi pogrešno tumačio navedene odredbe Ugovora koje se odnose na UOGI-je. Prvi dio ovog žalbenog razloga temelji se na tome da je u pobijanoj presudi povrijeđena margina prosudbe kojom države članice raspolazu pri definiranju UOGI-ja time što je u predmetnom slučaju u njoj sadržano tumačenje koje podrazumijeva ne uzimanje u obzir te diskrecijske ovlasti i lišavanje iste njezina sadržaja. Službeni akt koji je omogućavao predmetno djelovanje javnih tijela sadržavao je jasnu i preciznu definiciju zadaće javne službe i ispunjavao je sve zahtjeve koje nameće sudska praksa kako bi se moglo smatrati da je riječ o valjanoj definiciji UOGI-ja. U okviru drugog dijela ovog žalbenog razloga ističe se da presuda nije ocijenila postojanje očite pogreške u definiciji javne službe niti je utvrdila da je definicija UOGI-ja koju su dala nacionalna tijela očito pogrešna, iako jest utvrdila da je jasno riječ o djelatnosti koju se sadržajno može kvalificirati kao UOGI. U okviru trećeg dijela ovog žalbenog razloga navode se u presudi sadržane pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud pogrešno tumačio nacionalnih pravila pa je smatrao da ne postoji jasna i precizna definicija UOGI-ja prema kriterijima presude Altmark ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2014/489/EU od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha) SL 2014. I 217, str. 52.

⁽²⁾ EU:C:2003:415

Žalba koju je 12. veljače 2016. podnijela Kraljevina Španjolska protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 26. studenoga 2015. u predmetu T-461/13, Španjolska protiv Komisije

(Predmet C-81/16 P)

(2016/C 118/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- Prihvatiti žalbu i ukinuti presudu Općeg suda od 26. studenoga 2015. u predmetu T-461/13, Kraljevina Španjolska protiv Europske komisije.
- Poništiti Odluku Komisije 2014/489/EU ⁽¹⁾ od 19. lipnja 2013. o državnoj potpori SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009) Kraljevine Španjolske za uvođenje digitalne zemaljske televizije u udaljenim i manje urbaniziranim područjima (osim u Kastilji – La Mancha).
- Naložiti drugoj stranci u postupku snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pogreška koja se tiče prava u odnosu na nadzor država članica kada definiraju i primjenjuju uslugu od općeg gospodarskog interesa. Što se tiče prvog kriterija iz presude Altmark ⁽²⁾, Opći sud odbio je provjeriti je li Komisija ispitala sve relevantne elemente radi ocjene definicije javne usluge. Također, Opći sud propustio je provjeriti je li Komisija ispitala sve relevantne elemente radi ocjene četvrtog kriterija iz presude Altmark. Na taj je način Opći sud povrijeđio marginu prosudbe države članice u organizaciji njezine javne usluge.